



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **R. a T. S.**, so sídlom M., B., zastúpený: *P. & P., spol. s r.o.*, so sídlom B., B., proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. RL/26/2010 zo dňa 11.05.2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/164/2010-51 zo dňa 16.06.2011, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/164/2010-51 zo dňa 16. júna 2011 **potvrďuje**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 203,04 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu *P. & P., spol. s r.o., B.*

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného č. RL/26/2010 zo dňa 11.05.2010 zrušil podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 451,79 € do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje opis skutku, ktorým malo prísť k porušeniu právnej povinnosti vysielateľa. Samotné rozhodnutie vymedzuje skutok, ktorým malo prísť k porušeniu povinnosti upravenej v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že žalobca dňa 01.01.2010 o cca 12:12 hod. odvysielal program *Vznik Slovenskej republiky*, v ktorom nezabezpečil objektivitu a nestrannosť, za čo mu ukladá podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie za porušenie zákona.

Krajský súd v rozsudku konštatoval, že takto vymedzený skutok je nedostatočný, keďže výrok rozhodnutia správneho orgánu musí predovšetkým obsahovať podrobný popis skutku, v rozsahu miesta, času a spôsobu spáchania deliktu spolu s uvedením takých skutočností, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že v napadnutom rozhodnutí žalovaného absentuje skutková veta. Vo vymedzení skutku obsiahnutom vo výroku preskúmaného rozhodnutia je uvedené, že vysielateľ nezabezpečil objektivitu a nestrannosť. Len z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva právny názor žalovaného, že toto porušenie by sa malo vzťahovať ku skutočnosti, že podľa názoru žalovaného neboli odvysielané stanoviská inej názorovej skupiny k otázke vzniku samostatnej republiky v rámci programu priamo alebo sprostredkované. Informácie odvysielané v programe *Vznik Slovenskej republiky* nepriniesli podľa žalovaného stanoviská druhej názorovej skupiny podporujúcej vznik samostatnej Slovenskej republiky k predmetnej problematike, preto ani predmetný program ako celok nepôsobil objektívne a vyvážené. Žalovaný v rozhodnutí vytýkal to, že žalobca nedal priestor druhej názorovej skupine. Druhou názorovou skupinou by boli politickí predstavitelia presadzujúci vznik Slovenskej republiky. Tieto skutočnosti však žalovaný nepremietol do výrokovej časti svojho rozhodnutia. Uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil ako vadu rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže takéto pochybenie podľa jeho názoru má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre jeho nezrozumiteľnosť, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a pre nepreskúmateľnosť rozsudku z dôvodu nedostatku dôvodov, v dôsledku čoho bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Pre posúdenie otázky, ako má byť formulovaný výrok, ktorým sa konštatuje porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. je podľa žalovaného potrebné uvedomiť si, aká povinnosť z tohto ustanovenia vyplýva. Z takto vymedzeného správneho deliktu je zrejmé, že naplnením jeho skutkovej podstaty nebude odvysielanie konkrétnej informácie, alebo časti programu, alebo nejaká konkrétna vada, ktorá zakladá rozpor s princípmi objektivitu a nestrannosti. Skutkom, ktorým dôjde k porušeniu § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. je až odvysielanie programu ako celku. Tento záver vyplýva tak z predmetného ustanovenia, ako aj z logiky veci – objektivitu a nestrannosť

programu nemožno hodnotiť izolovane na základe jednotlivých výrokov (resp. častí programu), ale v kontexte celého programu, a preto až odvysielanie programu ako celku môže naplniť skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. Nie je povinnosťou správneho orgánu uviesť vo výroku rozhodnutia dôvody (v predmetnom prípade neposkytnutie priestoru na vyjadrenie druhej strane), pre ktoré dospel k záveru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu. Dôvody, ktoré vedú správny orgán k prijatiu vo výroku uvedeného záveru majú byť uvedené v časti rozhodnutia na to určenej – v odôvodnení. Prvostupňový súd tvrdí, že skutok uvedený vo výroku napadnutého rozhodnutia nie je nezameniteľný s iným, pretože žalovaný v ňom neuviedol, že žalobca nedal v predmetnom programe priestor na vyjadrenie druhej názorovej skupine. Pretože je predmetným skutkom odvysielanie programu *Vznik Slovenskej republiky* dňa 01.01.2010 o cca 12:12 hod. ako celku, tento prvostupňovým súdom požadovaný dodatok v žiadnom prípade nemôže prispievať k požiadavke, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným. Tento dodatok síce predmetný skutok podrobnejšie popisuje, avšak tento podrobnejší popis nijako neprispieva k nezameniteľnosti skutku, len odôvodňuje, prečo bol predmetný program v rozpore s princípmi objektívnosti a nestrannosti, a preto je potrebné považovať jeho uvedenie vo výroku rozhodnutia za nepotrebné. Skutočnosť, že výrok napadnutého rozhodnutia riadne (t.j. nezameniteľne) identifikoval skutok, ktorým došlo k porušeniu predmetnej povinnosti vyplýva aj z poslednej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 112/2010 zo dňa 20.10.2010. Žalovaný trvá na tom, že výrok napadnutého rozhodnutia riadne (t.j. nezameniteľne) popisuje skutok, ktorým došlo k porušeniu § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., a preto považuje názor prvostupňového súdu o absencii skutkovej vety vo výroku napadnutého rozhodnutia za nesprávne právne posúdenie veci.

Prvostupňový súd vo výroku svojho rozhodnutia konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušuje podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd teda dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tento právny názor však prvostupňový súd nijako neodôvodnil, obmedzil sa výlučne na vyššie uvedené tvrdenie. Táto absencia odôvodnenia má za následok arbitrárnosť prvostupňového rozhodnutia a v tejto časti jeho nepreskúmateľnosť. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má takéto pochybenie za následok zrušenie prvostupňového rozsudku podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžf/20/2010, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžo/152/2010).

Žalovaný má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona. Ďalej má za to, že jeho rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1967 Zb.), nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení správneho poriadku, a že žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu, a že napadnuté rozhodnutie

žalovaného a postup je v súlade so zákonom. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 164/2010-51 zo dňa 16.06.2011 tak, že rozhodnutie žalovaného č. RL/26/2010 potvrdí a žalobu zamietne.

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, k jeho námietke, že výrok preskúmaného rozhodnutia bol formulovaný dostatočne, uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už opakovane v iných právoplatne skončených konaniach medzi žalobcom a žalovaným, kde žalovaný formuloval výrok takmer totožne ako v prípade preskúmaného rozhodnutia zhodnotil, že obsah skutkovej vety zvolený žalovaným v preskúmanom rozhodnutí je nedostatočný. Poukázal na rozsudok sp. zn. 3 Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010 a rozsudok č. k. 2 SŽ/7/2010-21 zo dňa 18.05.2011.

Absencia presného a určitého formulovania výroku rozhodnutia správneho orgánu je porušením § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Ide teda o otázku právneho posúdenia splnenia procesných noriem, ktoré aplikoval žalovaný pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia. Iný právny názor žalovaného na otázku formulácie skutkovej vety však v danom prípade *uno actu* vyústil aj do nezrozumiteľnosti preskúmaného rozhodnutia ako takého. To je dôvod, prečo krajský súd vo výroku napadnutého rozsudku uviedol ako dôvod zrušenia preskúmaného rozhodnutia nielen odkaz na § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., ale súčasne aj odkaz na § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je preto dostatočné. Bez ohľadu na to, krajský súd ani nemusel formulovať výrok uvedeným spôsobom, pretože dôvod pre zrušenie preskúmaného rozhodnutia z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. je svojou povahou dôvodom, ktorý má prednosť pred dôvodom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., pretože otázky právneho posúdenia (meritum veci) môžu byť predmetom súdneho prieskumu až v prípade, že celé rozhodnutie vrátane výrokovej časti a odôvodnenia bude preskúmateľné. Nebol preto dôvod, aby krajský súd reagoval na každý argument žalovaného (t.j. právne posúdenie veci po hmotnoprávnej stránke), pretože to nevyžaduje ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva.

Napadnutý rozsudok netrpí žiadnou vadou, ktorá by zakladala nezákonnosť alebo vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku a nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom, pretože žalovaný mal dostatočné možnosti realizovať všetky svoje procesné práva. Žalobca sa domnieva, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a napadnutý rozsudok vecne správny. Preto navrhol, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/164/2010-51 zo dňa 16.06.2011 potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.), vec

prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Žalovaný rozhodnutím č. RL/26/2010 zo dňa 11.05.2010 uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 64 ods.1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., ktorú mal porušiť tým, že dňa 01.01.2010 o cca 12:12 hod. odvysielal program „Vznik Slovenskej republiky“, v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu, s obsahom napadnutého rozhodnutia žalovaného č. RL/26/2010 zo dňa 11.05.2010 ako aj s prepisom monitorovaného vysielania a s obsahom zvukového záznamu relácie.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 16 zákona č. 308/2000 Z.z. upravuje základné povinnosti vysielateľa a poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie. Podľa ods. 3 písm. b/ citovaného § 16 stanovuje zákon vysielateľovi povinnosť zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. dodáva:

Preskúvaným rozhodnutím žalovaného bola žalobcovi uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona za porušenie povinnosti stanovenej v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Zustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. už vyššie spomenuté rozsudky sp. zn. 3 Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010, sp. značka 2 Sž/7/2010 zo dňa 18.05.2011, ako aj rozsudky v iných veciach týkajúce sa iných správnych deliktov, napr. rozsudky sp. zn. 3 Sžp/5/2008 zo dňa 23.07.2009, sp. zn. 2 Sžo/106/2007 zo dňa 13.03.2008, sp. zn. 8 Sžo/28/2007 zo dňa 06.03.2008) *vyplýva*, že v rozhodnutiach

o správnych deliktoch je nevyhnutné vo výroku presne vymedziť skutok, za ktorý je subjekt postihnutý. Vo výroku rozhodnutia musí byť jednoznačne určené, čoho sa páchatel' správneho deliktu dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným .

Z výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, čím konkrétne žalobca porušil povinnosť stanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. teda, že nezabezpečil objektivnosť a nestrannosť, keď dňa 01.01.2010 o cca 12:12 hod. odvysielal program *Vznik Slovenskej republiky*. Senát 3S už vyslovil aj v rozsudku 3Sžo/200/2010 zo dňa 08.10.2010 (S. R. vs. Rada pre vysielanie a retransmisiu) záver, že *v diskusnej relácii nie je možné dopredu predvídať, akým spôsobom budú jednotlivé pozvané osobnosti reagovať na diskutované témy, z tohto dôvodu je potrebné, aby žalovaný vo výroku rozhodnutia presne opísal skutok, ktorým vysielateľ porušil zákonom stanovenú povinnosť*. Na uvedenom závere senát zotrúva aj v tejto veci, keďže z výroku napadnutého rozhodnutia nie je možné ustáliť, čím konkrétne vysielateľ porušil povinnosť zabezpečiť objektivitu a nestrannosť posudzovaného programu - či vysielateľ nesprávne zvolil výber pozvaných hostí, resp., či pochybil moderátor a ak áno, v čom konkrétne, atď.

Senát sa *nestotožnil* s názorom žalovaného, že postačuje, ak odôvodnenie rozhodnutia obsahuje popis skutku, pretože ako je už vyššie uvedené, konkretizácia a popis skutku vo výroku rozhodnutia zabezpečuje pre páchatel'a správneho deliktu záruku, že bude rešpektovaná aj v jeho veci zásada *ne bis in idem*, podľa ktorej *nemôže byť nikto potrestaný dvakrát za ten istý skutok*. Uvedenú zásadu správne súdnictvo v Slovenskej republike rešpektuje, vychádzajúc aj z Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. (91) 1 zo dňa 13.02.1991, ktoré je adresované členským štátom Rady Európy, vo vzťahu k správnym sankciám.

Na podklade uvedeného senát Najvyššieho súdu dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave rozhodol vecne správne, keďže žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného neobsahuje dostatočne konkretizovaný výrok ohľadne vymedzenia skutku, za ktorý bola sankcia uložená, preto možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť, čo malo za následok i nesprávne právne posúdenie veci. Súd sa ďalšími námietkami žalobcu už nezaoberal, keďže by to bolo vzhľadom na uvedené dôvody predčasné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/164/2010-51 zo dňa 16.06.2011 podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. pretože zistil, že rozsudok je vecne správny, keďže zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. RL/26/2010 zo dňa 11.05.2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal na náhradu trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby:

1. vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 11.08.2011 vo výške 123,50 € a
 2. zastupovanie na pojednávaní dňa 01.12.2011, pri ktorom sa vyhlásilo rozhodnutie vo výške 30,88 €,
- a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 2 x 7,41 €, t.j. 169,20 € + 20% DPH = **203,04 €**.

Trovy právneho zastúpenia si žalobca uplatnil v podaní zo dňa 01.12.2011 a súdom mu boli priznané podľa § 14 ods. 1 písm. b/, § 14 ods. 5 písm. b/ v spojení s 11 ods. 4, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to len v rozsahu trov odvolacieho konania. O trovách prvostupňového súdneho konania bolo rozhodnuté vo výroku prvostupňového rozsudku, ktorý sa potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu nijako nezmenil a nadobudne právoplatnosť (§ 224 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 01. decembra 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková